

DOLIU: Părintele Oțelului a încetat din viață...

Scris de Vlad Drăgan
Joi, 05 Martie 2015 11:53



Victor „Puiu” Vasilache cel care a înființat Oțelul și mai apoi l-a salvat în două rânduri a încetat aseară din viață la vârsta de 72 de ani. Cel mai mare om din istoria echipei noastre fusese numit președinte de onoare al clubului de fotbal Oțelul în urmă cu nici o lună de zile... Suporterii își pot lua rămas bun de la acest mare om la capela Bisericii 3 Ierarhi, situată în cartierul Mazepa.

Victor „Puiu” Vasilache s-a născut pe 11 aprilie 1942, în localitatea Brănești din județul Galați. Este creatorul clubului, cel care a înființat echipa și a salvat-o de la dispariție. Puiu Vasilache, „părintele Oțelului” și totodată salvatorul echipei roș-alb-albastre, a fost trecut de către Dunărea Bătrână în rândul celor 50 de legende ale clubului, la împlinirea a 50 de ani de la înființarea formației noastre.

Victor Vasilache (în 2011): *“Pentru mine nu a fost o surpriză că Oțelul a câștigat campionatul, deși nu visam eu la o asemenea performanță când am înființat acest club. Am pornit din Campionatul Municipal, iar comuniștii ne-au desființat de două ori și au mutat echipa la Adjud, apoi la Tecuci, fiindcă în oraș trebuia să existe doar FCM! De fiecare dată am luat-o de la capăt. Am înființat pe ascuns trei echipe în cadrul Combinatului Siderurgic: LBR (Laminorul Benzi la Rece), Rapid UETU și Venus Turnare Continuă. Sub titulatura LBR Oțelul am ajuns în C, apoi în B, prin '76 am mai fuzionat și cu Metalosport. În fine, în 1986 am promovat în Divizia A. Pe atunci nu puteam visa nici la locurile 3-4, eram prea mici. Steaua și Dinamo făceau legea cu echipele lor satelite. Cu toate acestea a fost o excepție fericită în '88, când am terminat pe 4 și am bătut cu 1-0, la Galați, marele Juventus Torino în Cupa UEFA. Sunt cele mai frumoase amintiri*

DOLIU: Părintele Oțelului a încetat din viață...

Scris de Vlad Drăgan
Joi, 05 Martie 2015 11:53

din viața mea. Rămân la convingerea că italienii ne-au umblat la jucători la meciul retur, unul dintre banuiți fiind Gagi. Aveam echipă bună. Spre exemplu fundașii noștri centrali, Agiu – Anghelinei, erau mai buni decât stoperii Stelei și ai "naționalei", Belodedici - Bumbescu. N-aveai ce să faci, dacă te opuneai sistemului era rău, îți lua toată familia la întrebări. Cu cei de la Dinamo și cu sateliții lor, Victoria și Flacăra Moreni, era pericol. Nu îți ziceau nimic, treceau direct la fapte. Dumitru Dragomir, pe care nu vreau să-l mai văd în viața mea, m-a dus la Miliție fiindcă n-am vrut să le dau dezlegarea lui Agiu și lui Vaișcovici la Victoria București. M-au ținut sechestrat vreo șapte ore la sediul Miliției Capitalei, abia am scăpat. Am trăit și episoade amuzante. La un meci cu Flacăra Moreni, când conduceam cu 1-0, un colonel de la pașapoarte i-a luat fanionul asistentului și a arbitrat el. A ținut numai ridicat steagul! Antrenorul lor, Nunweiller III, cu care eram prieten, se uita săracul la mine, nevinovat. În final am bătut 1-0!" □

În semn de respect pentru părintele clubului pe care îl iubim, Dunărea Bătrână declară doliu printre oțelari, iar această zi îi va fi dedicată lui Puiu Vasilache, omul fără de care niciunul dintre noi nu ar fi fost azi alături de Oțelul...